

L'IGUALADÍ

Les lleis d'excepció són sempre perjudicials al règim que les aplica. Amb una recta administració de justícia, entenem que n'hi hauria prou per acabar amb els atracadors i terroristes professionals.

ÈPOCA VIII

SETMANARI D'ESQUERRA

Núm. 54

IGUALADA, 31 DE MARÇ DE 1934

El primer Ple Municipal

Dimecres passat, dia 28, el nostre Ajuntament va celebrar el primer ple. Hi assistiren tots els consellers republicans, però no els d'«Unió Ciutadana», els quals no s'han acostat a ca la Ciutat, com a Consellers, des del dia que prengueren possessió.

L'«important sector» que representen, es podrà donar per satisfet davant la manera de complir amb els seus deures polítics que han posat en pràctica els senyors de Lliga Catalana. D'això si que se'n diu fer tasca ciutadana... i catalanista.

La corporació municipal, però, farà la seva feina amb mà ferma i segura. La coalició d'esquerres hi portà homes aptes i treballadors, sensibles a les necessitats i inquietuds de l'hora present i, per la labor —no pas migrada certament— que ja han iniciat, ens fan creure que no defraudaran els seus electors.

Del primer ple que comentem, ens interessa recollir-ne avui, per la seva enorme transcendència, l'acord adoptat a proposta de la Comissió de Govern, de crear una Comissió d'Assistència Social, integrada per sis regidors, un representant de Beneficència Igualadina, dos representants obrers i dos representants patronals.

Les facultats primordials atorgades a l'esmentada Comissió són: Organització efectiva de la Borsa Municipal del Treball. Organització i control de la «Caixa de Socors als sense treball» que funcionarà amb els cabals que li destini l'Ajuntament, a més dels que pugui procurar-se la Comissió amb les seves iniciatives.

Estudi per a aplicar tot l'establert per la legislació social de l'Estat i la Generalitat.

Aquestes facultats enclouen realment una bella executòria d'obra social, més que més tenint en compte que l'Ajuntament d'esquerra no en farà pas lletra morta. Per persona que ens mereix tot el crèdit, sabem que la representació de la majoria, formada pels consellers: Claramunt, Torné, Massana i Lladó, portarà al sí de la Comissió d'Assistència Social, algunes iniciatives, perfectament realitzables, i d'eficàcia efectiva per a remeiar i frenar l'atur forçós a casa nostra, així com per a auxiliar decorosament a la gent menesterosa.

Per aquesta tasca, de veritable amor al proïsme, estem segurs que no els mancarà la col·laboració i suport de les altres representacions ni el concurs de tota la ciutat.

Vivim una època vacil·lant: els homes generosos cerquen noves fórmules per a endegar la vida econòmica en un pla de major equitat. Això, donada la psicologia humana, provoca maliances i rebequeries que obstaculitzen naturalment la realització de l'obra renovadora.

Aquestes maliances i rebequeries, en alguns països han fet fracassar els governants de bona voluntat. És un procés de transformació mundial que comporta un estat de misèria i, per tant, d'agitació. Això és aprofitat molt sovint pels caníbals de dreta o d'esquerra els quals, a estones, àdhuc troben punts de coincidència per a fer conjuntament la seva obra entorpidora.

En contra d'aquest canibalisme—el qual es manifesta massa prolíxament a casa nostra—, l'arma més poderosa a esgrimir és la realització d'obres de veritable assistència social. I ningú més indicat per a patrocinar i impulsar aquesta mena d'obres, que les corporacions municipals.

Per això ens felicitem de la iniciativa que ha donat la Comissió de Govern del nostre Ajuntament, i en aquesta tasca d'organització, control i auxili social, no cal dir que ens findrà entusiàsticament al seu costat.

L'amor i les idees

Sempre ha estat l'home qui s'ha interessat més per les coses espirituals i ha bregat per consolidar i orientar les idees. La dona segurament en part degut a la seva educació distinta de la que percep l'home, s'ha mostrat en totes les èpoques, descomptant una reduïda excepció que l'honora, indiferent i abstracta per les ideologies. Això ha motivat en un gran nombre de casos que la dona amb la seva destresa i astúcia, pressionés d'una manera lesiva a infinitat de pensadors que malgrat no hagin claudicat en les seves teories i manera d'opinar, s'han vist obligats per la voluntat inconscient d'una dona a frenar els seus impulsos, moderar la seva actuació i precisats a ofegar els clams de la seva consciència, pel procedir poc adient al seu pensar.

Aquests casos s'aniran repetint i continuaran succeint mentre la dona tingui una educació deficient i no s'atengui i procuri elevar-la en el camp de les idees capacitant-la idènticament que el sexe masculí.

Si observem a dos joves de diferent sexe i de la mateixa edat, despreocupats encara per les convulsions de l'amor, veurem com el jove s'interessa i fixa el seu punt de vista en el món de les idees i d'aquell novell cervell probablement en surtin unes ben premeditades manifestacions que tendeixin a una ideologia determinada i possiblement hi col·labori amb altruisme. Per altra part observem que la noia ja en el col·legi alterna l'educació que rep el noi amb un ensenyament i labors de caràcter femení, domèstic, etc. i una vegada ha sortit de l'escola, les tasques de la llar i ocupacions genuïnament pròpies en la noia i frivolitats que la caracteritzen, l'aparten gairebé per complet de la lectura i d'una manera absoluta quasi, de les idees o bé hi presta escassa atenció.

De la diferència psicològica del jove i de la noia, parlant sempre d'una manera general, n'esdevindran les conseqüències al contraure relacions amoroses sempre que no hi hagi prou comprensió per part de la noia que gairebé sempre és d'on parteix la intolerància referent a les ideologies.

Rarament l'home quan es sent atret i seduït per una donzella, ho és per l'afinitat de pensament d'aquesta i gairebé sempre deixa en lloc secundari la manera com pugui opinar la seva enamorada.

L'home, sorprès per un somriure encisador o una mirada plena de tendresa d'una damisella, en ço primer que fixa l'atenció i admira en ella, és sens dubte la seva boniquesa, el seu físic i la seva gràcia. Si pregunteu a un home d'idees enamorat, en el principi d'estar-ho, com pensa la seva aimada, ben segur que el posareu en un compromís i en canvi us detallarà i perfilarà com és el seu cos, la cara, la sina, el color dels cabells, etc.

Arriba un moment determinat que l'home surt del seu encisament i es troba enfront amb la realitat, esguarda el camí que s'ha traçat guiat pel seu més bell ideal i és llavors que sent dintre seu una gran pugna al veure's incomprès per la dona que estima i aquesta és intolerant en les seves exigències, basades en la moral existent i altres rutinàries i no cedirà el més mínim en les aspiracions justificades d'ell.

La dona s'interessa més per l'art d'agradar o de fer-se atractiva que no pas per crear-se una cultura, instruir-se o capacitar el seu cervell; per ella té molt més valor saber-se bonica que intel·ligent.

El lliure pensador sempre trobarà en la dona un obstacle per prosseguir la seva ruta, mentre l'educació d'aquesta no sigui igual a la de l'home. És de doldre en l'època actual, de no poder encara foragitar de la ment de les nos-

CENTRE REPUBLICA

(E. R. C.)

Demà diumenge, dia 1 d'abril, a les dotze del matí, tindrà lloc a la sala d'actes de la nostra Entitat una interessant CONFERÈNCIA a càrrec del Dr. JOSEP DENCÀS, el qual parlarà sobre el suggestiu tema:

La nova estructuració de les Joventuts d'Esquerra d'Estat Català
L'ACTE SERA PUBLIC